

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

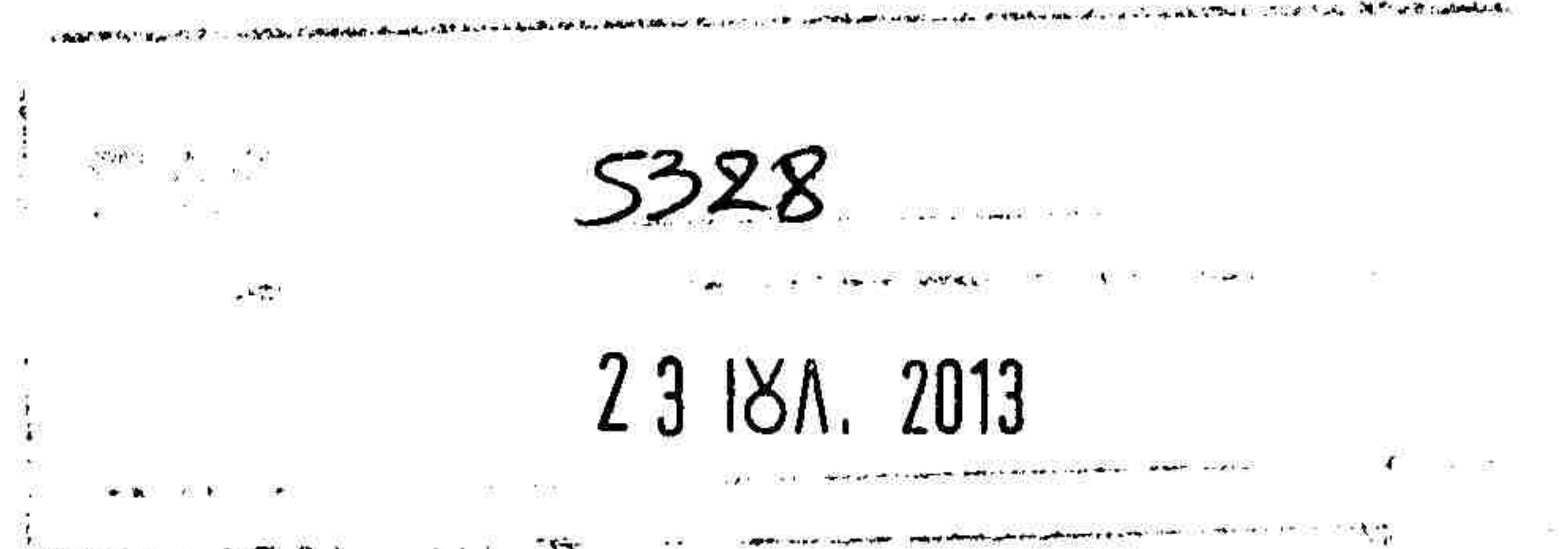
- **Οικονομικών**

Θέμα: «Πώς μπορούν να στραφούν κι οι πολίτες εναντίον του Δημοσίου»

Σχετικά με την επιστολή του συλλόγου δανειοληπτών, η οποία αναφέρεται σε περιπτώσεις οφειλών του κράτους έναντι στους πολίτες και τους τρόπους απόκτησής τους.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Γεν. Γραμ. Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

Πώς μπορούν να στραφούν κι οι πολίτες εναντίον του Δημοσίου για ανεξόφλητες οφειλές

Ήρθε η ώρα να περάσουν κι οι πολίτες στην αντεπίθεση και να διεκδικήσουν και μέσω της δικαστικής οδού όσα τους οφείλει το Δημόσιο. Πρέπει να στραφούν εναντίον του κράτους που τους απειλεί συνεχώς με κατάσχεση ακόμη και για μικροοφειλές.

Σαν σκέψη θα πει κανείς ότι δεν στέκει... Πώς ένας πολίτης να προσφύγει εναντίον του Δημοσίου και να διεκδικήσει όσα του οφείλει το Δημόσιο και δεν του τα καταβάλλει; Αν δεν μπορεί να το κάνει μεμονωμένα, μπορεί σίγουρα να το κάνει μαζικά.

Κι όμως μπορεί: Ο πολίτης μπορεί να προσφύγει στα Διοικητικά Δικαστήρια, να ζητήσει εκτελεστό τίτλο εναντίον του Δημοσίου και να στραφεί εναντίον της περιουσίας του Δημοσίου που μπορεί να κατασχεθεί.

Όπως ακριβώς, η εφορία, τα ασφαλιστικά ταμεία κι όποιος άλλος φορέας του Δημοσίου απειλεί τους πολίτες με κατασχέσεις, έτσι κι ο πολίτης έχει το δικαίωμα να στραφεί εναντίον του κράτους προκειμένου να διεκδικήσει όσα του οφείλει.

Το μέγεθος του προβλήματος είναι τεράστιο αν αναλογιστεί κανείς ότι οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της γενικής κυβέρνησης προς τους ιδιώτες διαμορφώθηκαν τον Απρίλιο του 2013 στο ύψος των 7,3 δισ. Ευρώ! Αν όλα αυτά τα χρήματα είχαν αποδοθεί στους δικαιούχους τους και είχαν πέσει στην αγορά, τότε τα πράγματα θα ήταν πολύ καλύτερα. Μόνο που το κράτος, τώρα αναδεικνύεται στο μεγαλύτερο μπαταχτζή που, έχει το θράσος να απαιτεί χρήματα από αυτόν που το ίδιο «φέσωσε» κι έφερε σε πολύ δύσκολη κατάσταση.

Διότι τα φέσια του Δημοσίου, ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό στην έλλειψη ρευστότητας στην αγορά. Την ίδια στιγμή, η Κυβέρνηση κωφεύει στο πάγιο αίτημα των εμπόρων και των επιχειρηματιών για συμψηφισμό των ποσών ΦΠΑ, που χρωστούν οι επιχειρήσεις προς το Δημόσιο, με ΦΠΑ που τους οφείλει ολόκληρος ο δημόσιος τομέας, αλλά και στον συμψηφισμό των οφειλών των ιδιωτών με τις αντίστοιχες οφειλές ολόκληρου του δημόσιου τομέα (ΔΕΚΟ ασφαλιστικά ταμεία, νοσοκομεία, δήμοι κ.α.).

Αν ήμασταν τράπεζες θα μας είχαν σώσει

Μέριμνα ανάλογη με αυτή που δίνεται στις τράπεζες πρέπει να επιδείξει το Ελληνικό Δημόσιο, και για τους Έλληνες πολίτες που βρίσκονται υπό τη μέγγενη της δυσβάσταχτης φορολογίας και των χρεών του προς τα πιστωτικά ιδρύματα.

Όπως, λοιπόν, δαπάνησε δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ ως εγγυήσεις στις τράπεζες, πρέπει τώρα να φροντίσει την εγγυοδοσία και των πολιτών που

κινδυνεύουν ανά πάσα στιγμή να χάσουν τα σπίτια τους, την πρώτη και μοναδική τους κατοικία.

Ακόμη, κι αν οι πλειστηριασμοί της πρώτης κατοικίας έχουν παγώσει μέχρι την 1/1/2014, ωστόσο, οι κατασχέσεις συνεχίζονται και τώρα πια τα ακίνητα έχουν μπει στο στόχαστρο και της εφορίας.

Μέχρι σήμερα, οι εφορίες προχωρούν σε κατασχέσεις ακινήτων αλλά σπάνια ολοκληρώνεται η διαδικασία με τη διενέργεια πλειστηριασμών. Αυτό, σύμφωνα με το νέο μνημόνιο, θα αλλάξει από 1/01/2014 με τραγικές φυσικά, συνέπειες για τους πολίτες. Δανειολήπτες στεγαστικών ακόμη και άνεργοι, που λόγω οικονομικής αδυναμίας, δεν έχουν αποπληρώσει τις δόσεις τους, θα βρεθούν αντιμέτωποι με κατάσχεση ακόμη και της μοναδικής κατοικίας τους.

Τι θα γίνει, τότε, αγαπητέ Υπουργέ των Οικονομικών;

Δεδομένου ότι τα φορολογικά έσοδα δεν μαζεύονται με τίποτα, η αναγκαστική είσπραξη φαντάζει ως ο μοναδικός τρόπος είσπραξης οφειλών πολλών φορολογουμένων.

Για αυτό το λόγο, το υπουργείο Οικονομικών, αντί να δυσχεραίνει, προωθεί την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου πλειστηριασμών ακινήτων και την εξάλειψη των δυσκαμψιών που παρουσιάζει. Συγκεκριμένα, το μεγαλύτερο πρόβλημα στους πλειστηριασμούς είναι πως σύμφωνα με το νόμο δεν μπορούν να πουληθούν σε τιμή χαμηλότερη της αντικειμενικής αξίας, παρά μόνο εάν προηγηθούν δύο άγονοι πλειστηριασμοί.

Χρόνια τώρα, οι πολιτικοί υποστηρίζουν ότι αν δεν στηρίξουμε τις τράπεζες θα πτωχεύσουν και μαζί και το κράτος. Αν δεν στηρίξουμε τους πολίτες, και πτωχεύσουν, δε θα πτωχεύσει μαζί και το κράτος.

Τι νόημα έχει να στηρίζεις τα άψυχα και να αφήνεις στην τύχη τους τα έμψυχα; Αν ήμασταν τράπεζες θα μας είχαν σώσει...

Μόνο και μόνο για αυτό το λόγο, αξίζει κανείς να διεκδικήσει όσα δικαιούται, όσα δούλεψε και του ανήκουν. Ακόμη και δικαστικά. Ακόμη και μαζικά. Τότε, το ράπισμα θα είναι ακόμη πιο ισχυρό κι ακόμη πιο αποτελεσματικό.

Danioliptes.gr